

Til nr. 10

Artikel 17, stk. 2, litra c, i første skadesforsikringsdirektiv og artikel 20, stk. 2, litra b, i første livsforsikringsdirektiv fastsætter en ret for medlemslandene til at træffe bestemmelse om, at solvensmargenens mindstebeløb for gensidige selskaber kan nedsættes med en fjerdedel af mindstebeløbet beregnet for aktieselskaber. De gensidige forsikringsselskaber har i følge loven kunnet benytte sig af denne lempelse, jfr. den nuværende bestemmelse. Da begrundelsen for en sådan lempelse af kapitalkravet for gensidige selskaber i forhold til aktieselskaber har været medlemmernes hæftelse for det gensidige forsikringsselskabs forpligtelser, foreslås bestemmelsen ændret således, at denne forudsætning præciseres i loven.

Selvom et gensidigt forsikringsselskab beslutter ikke at kræve hæftelse fra medlemmernes side, vil kreditorernes sikkerhedsmæssige stilling være den samme som ved et forsikringsaktieselskab, når kapitalkravet også for et gensidigt forsikringsselskab beregnes efter lovens hovedregel d.v.s. ud fra den beregnede solvensmargin.

Til nr. 11

Medlemmerne i et gensidigt forsikringsselskab kan hæfte på forskellig måde for selskabets forpligtelser. Hæftelsen kan f.eks. være solidarisk, d.v.s. at hvert enkelt medlem hæfter for hele fordringen eller hæftelsen kan være proratarisk, d.v.s. det enkelte medlem kun hæfter for en del af fordringen. Det enkelte medlem hæfter dog altid subsidiært, d.v.s. at alene selskabet kan gøre kravet gældende overfor medlemmerne. Det enkelte medlem kan endvidere hæfte personligt d.v.s. med hele sin formue. Der kan forekomme kombinationer heraf.

Den nuværende formulering af hæftelsesbestemmelsen er hidtil blevet fortolket således, at man for at kunne tale om et gensidigt forsikringsselskab har forudsat, at medlemmerne i en eller anden form hæfter for selskabets forpligtelser. Denne forpligtelse er forskellig fra den særlige adgang for det gensidige skadesforsikringsselskab til efter loven at have en vedtægtsbestemmelse, hvorefter præmien efterfølgende kan forhøjes under hensyntagen til forsikringsbestandens risikoforløb (variable præmier), og hvor til lægspræmien efter nærmere regler kan medregnes ved basiskapitaludregningen jfr. § 73, stk. 4.

EU-forsikringsdirektiverne indeholder ingen forudsætning om, at der i gensidige forsikringsselskaber skal være en forpligtelse for medlemmerne til at hæfte for selskabets forpligtelser.

En undersøgelse der er foretaget af de øvrige EU-medlemslandes regler om medlemmernes hæftelse for det gensidige forsikringsselskab, viser, at de fleste lande ikke har bestemmelser i lovgivningen om medlemmernes hæftelse for selskabets forpligtelser. Derimod angives i lovgivningen et krav om, at såfremt medlemmerne hæfter for det gensidige selskabs forpligtelser, skal omfanget af hæftelsen være angivet i forsikringsselskabets vedtægter.

I udkast til forordningen om statut for det europæiske gensidige selskab er ikke anført krav om medlemmernes hæftelse, idet spørgsmålet er overladt til det enkelte lands lovgivning.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen har til formål at bringe lovens regler om gensidige forsikringsselskabers hæftelse i overensstemmelse med de øvrige EU-medlemslandes regler på området.

Da det allerede følger af lovens § 11, stk. 2, at det gensidige forsikringsselskab i sin benævnelse overfor offentligheden skal benytte ordene gensidigt selskab eller deraf dannede forkortelser, eller på anden tydelig måde angive sin egenskab af gensidigt selskab, indebærer den ændrede formulering af stk. 2, at et gensidigt selskab, der fremover ønsker at bevare medlemmernes hæftelse for selskabets forpligtelser, tydeligt skal angive dette i selskabets vedtægter.

Vedtægtsbestemmelser, hvorefter det enkelte medlem alene er forpligtet til at betale årets præmie, men hvor der ikke foreligger en yderligere indbetalingspligt (hæftelse) i tilfælde af underbalance i selskabet, vil være et eksempel på, at selskabets medlemmer ikke hæfter for selskabets forpligtelser. Derimod vil en vedtægtsbestemmelse, hvorefter medlemmerne hæfter alene med et begrænset beløb f.eks. et beløb svarende til et års ekstra præmie være udtryk for en medlemshæftelse. Hvis et gensidigt selskab vælger at have en vedtægtsbestemmelse om medlemshæftelse, skal der eksistere en bundgrænse for, hvor lille denne hæftelse kan være. En sådan er ikke fastsat i lovgivningen, idet det er overladt til det enkelte selskab.

Til nr. 12

Ved forslaget præciseres, hvilke medarbejdere retningslinjerne skal omfatte. Det klargøres herved, at retningslinjerne ikke skal omfatte interne revisions- og vicerevisionschefer, idet disse i henhold til gældende lov ikke kan have engagement med eller stille sikkerhed over for forsikringsselskabet, jf. i øvrigt den foreslåede § 179, stk. 11.

Til nr. 13

Forslaget i nr. 13 er en konsekvens af nr. 23.